

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΕΝΟΧΙΚΟ

P
S

Αριθμός Απόφασης 2447/2018

ΤΟ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές Μαλαματή Πετκανά, Πρόεδρο Πρωτοδικών, Νικόλαο Ντόβα, Πρωτοδίκη, Ιωάννη Γαλτσιώτη, Πρωτοδίκη – Εισηγητή, και από τη Γραμματέα Βασιλική Κατσουρού.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 8 Μαρτίου 2018, για να δικάσει την υπόθεση:

Των καλούντων – εναγόντων (στο εξής αναφερομένων ως «εναγόντων»): 1) Της Δευτεροβάθμιας Συνδικαλιστικής Οργάνωσης με την επωνυμία «Πανελλήνια Ομοσπονδία Εργαζομένων Δημοσίων Νοσοκομείων (Π.Ο.Ε.ΔΗ.Ν.)», που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Αριστοτέλους αριθ. 22) και εκπροσωπείται νόμιμα και 2) Μιχαήλ Γιαννάκου του Χρήστου, κατοίκου Χαϊδαρίου Αττικής (οδός Πυργίου αριθ. 12), οι οποίοι παραστάθηκαν μετά της πληρεξουσίας δικηγόρου τους Μαρίας – Μαγδαληνής Τσίπρα (ΑΜΔΣΑ 21969).

Του καθ' ου η κλήση – εναγομένου (στο εξής αναφερομένου ως «εναγομένου»): Παύλου Πολάκη του Πέτρου, κατοίκου Αθηνών (οδός

Αριστοτέλους αριθ. 17), ο οποίος παραστάθηκε διά της πληρεξουσίας δικηγόρου του Ελένης – Ασημίνας Κούκη (ΑΜΔΣΑ 36706) μόνο για την υποβολή αιτήματος αναβολής εκδίκασης της υπόθεσης, μετά την απόρριψη του οποίου η προαναφερθείσα αποχώρησε.

Οι ενάγοντες ζητούν να γίνει δεκτή η από 16-1-2017 (με ΓΑΚ 501952 και ΑΚΔ 505/18-1-2017) αγωγή, που συζητήθηκε αρχικά κατά τη δικάσιμο της 23-2-2017 ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, το οποίο λόγω καθ' ύλην αναρμοδιότητας την παρέπεμψε προς συζήτηση ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, επαναφέρεται δε προς συζήτηση με την από 16-11-2017 (με ΓΑΚ 601806 και ΑΚΔ 1388/29-11-2017) κλήση, με την οποία προσδιορίσθηκε να συζητηθεί κατά τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και εγγράφηκε στο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης η πληρεξούσια δικηγόρος των εναγόντων ανέπτυξε προφορικά τους ισχυρισμούς τους, αναφέρθηκε στις προτάσεις που κατέθεσε και ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται σε αυτές και στα πρακτικά συνεδρίασης.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Όπως προκύπτει από τα ταυτάριθμα με την παρούσα απόφαση πρακτικά συνεδρίασης του Δικαστηρίου τούτου, κατά την εκφώνηση της υπό κρίση υπόθεσης από τη σειρά της στο πινάκιο, τον εναγόμενο εκπροσώπησε στο Δικαστήριο η πληρεξούσια δικηγόρος του μόνο για την υποβολή αιτήματος αναβολής της συζήτησης κατ' άρθρο 241 ΚΠολΔ, μετά την απόρριψη του οποίου αποχώρησε. Επομένως, πρέπει να θεωρηθεί ότι ο εναγόμενος δεν εμφανίστηκε κατά τη συζήτηση της υπόθεσης (άρθρο 280 παρ. 2 ΚΠολΔ). Εξάλλου, όπως προκύπτει από την υπ' αριθ. 7557Β/12-12-2017 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Αθηνών Αχιλλέα Μαργιόλα, που προσκομίζουν και επικαλούνται οι ενάγοντες, ακριβές αντίγραφο της από 16-11-2017 (με ΓΑΚ 601806 και ΑΚΔ 1388/29-11-2017) δικογράφου κλήσης, με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση της υπό κρίση αγωγής κατά τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της

παρούσας, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στον εναγόμενο. Με την προαναφερθείσα κλήση επαναφέρεται προς συζήτηση μετά από παραπομπή λόγω αναρμοδιότητας η από 16-1-2017 (με ΓΑΚ 501952 και ΑΚΔ 505/18-1-2017) αγωγή, η οποία επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στον εναγόμενο (βλ. προσκομιζόμενη υπ' αριθ. 6603B/19-1-2017 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή του Εφετείου Αθηνών Αχιλλέα Μαργιόλα). Κατά συνέπεια ο εναγόμενος πρέπει να δικαστεί ερήμην (άρθρο 271 ΚΠολΔ), το Δικαστήριο ωστόσο πρέπει να προχωρήσει στη συζήτηση της υπόθεσης, σαν να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες (άρθρα 614 παρ. 1 και 591 παρ. 5 ΚΠολΔ, όπως ισχύουν).

Κατά το άρθρο 14 παρ. 1 του Συντάγματος, καθένας μπορεί να εκφράζει και να διαδίδει προφορικά, γραπτά και διά του τύπου τους στοχασμούς του, τηρώντας τους νόμους του Κράτους. Κατά δε το άρθρο 10 παρ. 1 εδ. α' και β' της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου, που κυρώθηκε με το ν.δ. 53/1974, κάθε πρόσωπο έχει δικαίωμα στην ελευθερία έκφρασης. Το δικαίωμα αυτό περιλαμβάνει την ελευθερία γνώμης και την ελευθερία λήψης ή μετάδοσης πληροφοριών ή ιδεών, χωρίς επέμβαση των δημοσίων αρχών και ανεξάρτητα από σύνορα. Στην παράγραφο 2 του ιδίου ως άνω άρθρου προβλέπεται η δυνατότητα περιορισμού της ελευθερίας του τύπου, ορίζοντας ότι η άσκηση του δικαιώματος της ελεύθερης έκφρασης συνεπάγεται καθήκοντα και ευθύνες καθώς και ότι μπορεί να υπαχθεί σε περιορισμούς ή κυρώσεις, που προβλέπονται από τον νόμο και αποτελούν σε κάθε δημοκρατική κοινωνία αναγκαία μέτρα για την προστασία μεταξύ άλλων της υπόληψης και των δικαιωμάτων τρίτων. Σύμφωνα με το άρθρο 57 ΑΚ, όποιος προσβάλλεται παράνομα στην προσωπικότητά του έχει δικαίωμα να ζητήσει την άρση της προσβολής και την μη επανάληψή της στο μέλλον. Αξιώσεις αποζημίωσης και ικανοποίησης της ηθικής βλάβης κατά τις διατάξεις περί αδικοπραξίας δεν αποκλείεται, διοθέντος ότι ο σεβασμός της αξίας του ανθρώπου, περιεχόμενο του οποίου αποτελεί και η προστασία της προσωπικότητάς του, προστατεύεται και από το ίδιο το Σύνταγμα (άρθρα 2 παρ. 1 και 5 παρ. 1 και 2). Προσβολή προσωπικότητας συνιστούν οι πράξεις που περιέχουν ονειδισμό ή αμφισβήτηση της προσωπικής και επαγγελματικής ζωής κάποιου

προσώπου, ακόμα και αν αυτές τον καθιστούν απλώς ύποπτο ότι μετέρχεται ανέντιμες μεθόδους κατά την ενάσκηση των καθηκόντων του ή άλλων εκφάνσεων της ζωής του. Όσον αφορά το παράνομο της προσβολής, συντρέχει όταν αυτή γίνεται χωρίς δικαίωμα ή κατά την ενάσκηση δικαιώματος μικρότερης σπουδαιότητας ή κάτω από περιστάσεις που καθιστούν καταχρηστική την άσκηση του δικαιώματος. Ο νόμος καθιερώνει αντικειμενική ευθύνη του προσβάλλοντος μόνο ως προς την αξίωση άρσης της προσβολής και παράλειψής της στο μέλλον, ενώ για την αξίωση χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης απαιτεί και το στοιχείο της υπαιτιότητας. Εξάλλου η παράνομη προσβολή της προσωπικότητας μπορεί να προέλθει και από ποινικά κολάσιμη πράξη, με εξυβριστικές εκδηλώσεις ή με ισχυρισμούς δυσφημιστικούς ή πολύ περισσότερο συκοφαντικούς κατά την έννοια των άρθρων 361-363 ΠΚ, που μπορεί να περιέχονται σε δημοσίευμα ή τηλεοπτική εκπομπή (ΑΠ 632/2015 ΤΝΠ Νόμος, ΑΠ 265/2015 ΤΝΠ Νόμος, ΑΠ 1455/2014 ΤΝΠ Νόμος). Περαιτέρω κατά το άρθρο μόνο παρ. 1 του ν. 1178/1981 «περί αστικής ευθύνης του τύπου και άλλων τινών διατάξεων», όπως ισχύει, ο ιδιοκτήτης κάθε εντύπου υποχρεούται σε πλήρη αποζημίωση για την παράνομη περιουσιακή ζημία, καθώς και σε χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που προξενήθηκαν υπαίτια με δημοσίευμα, το οποίο θίγει την τιμή ή την υπόληψη κάθε ατόμου, έστω και αν η κατά το άρθρο 914 ΑΚ υπαιτιότητα, η κατά το άρθρο 919 ΑΚ πρόθεση και η κατά το άρθρο 920 ΑΚ γνώση ή υπαίτια άγνοια συντρέχουν στο συντάκτη του δημοσιεύματος ή αν ο τελευταίος είναι άγνωστος για τον εκδότη ή τον διευθυντή σύνταξης του εντύπου. Η ευθύνη του εκδότη και του διευθυντή σύνταξης, εφόσον βέβαια δεν ταυτίζονται ως πρόσωπα με τον ιδιοκτήτη του εντύπου, ρυθμίζεται από τις κοινές διατάξεις (ΑΠ 271/2012 ΤΝΠ Νόμος). Εξάλλου σύμφωνα με την παράγραφο 5 του ιδίου ως άνω άρθρου, μεταξύ άλλων ορίζεται ότι ο κατά τα ανωτέρω αδικηθείς πριν ασκήσει αγωγή για την προσβολή που υπέστη, υποχρεούται να καλέσει με έγγραφη εξώδικη πρόσκλησή του τον ιδιοκτήτη του εντύπου και, όταν αυτός είναι άγνωστος, τον εκδότη ή τον διευθυντή σύνταξης του, να αποκαταστήσει την προσβολή με την καταχώριση σε αυτό κειμένου που του υποδεικνύει. Στο κείμενο αυτό προσδιορίζονται οι λέξεις ή φράσεις που θεωρήθηκαν προσβλητικές και πρέπει να ανακληθούν, καθώς και οι λόγοι για τους οποίους η συγκεκριμένη αναφορά υπήρξε προσβλητική.

Εάν λάβει χώρα η αποκατάσταση της προσβολής σύμφωνα με τα παραπάνω, δεν μπορεί να υπάρξει αστική αξίωση κατά την παράγραφο 2. Κατ' εξαίρεση, όταν το επιλήψιμο δημοσίευμα αφορούσε επικείμενο γεγονός μείζονος σημασίας για την ατομική, οικογενειακή, επαγγελματική και εν γένει κοινωνική πρόοδο του αδικηθέντος και η αποκατάσταση της σχετικής προσβολής επτακολούθησε αυτού, η τελευταία δύναται να θεωρηθεί ως μη πλήρης και διατηρείται η αξίωση ανάλογης χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης. Κατά συνέπεια ο νόμος ορίζει ως προϋπόθεση παραδεκτού της αγωγής, που ασκεί όποιος ζητεί χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη, η οποία προξενήθηκε υπαίτια με δημοσίευμα, την αποστολή εξωδίκου στον ιδιοκτήτη εντύπου να αποκαταστήσει την προσβολή με την καταχώριση σε αυτό κειμένου που του υποδεικνύει, εφόσον η σχετική αγωγή στρέφεται κατά του ιδιοκτήτη. Υποχρέωση αποστολής εξωδίκου, ως όρος παραδεκτού της αγωγής, στον εκδότη ή τον διευθυντή σύνταξης αντί για τον ιδιοκτήτη, προβλέπεται μόνο εφόσον ο τελευταίος είναι άγνωστος και για τον λόγο αυτόν η αγωγή αντί να στραφεί στον ιδιοκτήτη στρέφεται κατά των ανωτέρω ατόμων, σύμφωνα με τις διατάξεις 914 ΑΚ επ. Αναφορικά δε με την περίπτωση προσβολής προσωπικότητας που συντελείται με τη διάδοση συκοφαντικών, δυσφημιστικών ή εξυβριστικών ισχυρισμών στο διαδίκτυο μέσω ιστοσελίδων, ιστολογίων (μπλόγκ) ή ιστοχώρων κοινωνικής δικτύωσης (π.χ. φέισμπουκ), για την ταυτότητα του νομικού λόγου και ενόψει έλλειψης ειδικής ρύθμισης, εφαρμόζονται τηρουμένων των αναλογιών οι διατάξεις του ν. 1178/1981. Μάλιστα, εξαιτίας της εκτεταμένης εμβέλειας του διαδικτύου και συνεκτιμωμένου του αριθμού των αποδεκτών όσων διαδίδονται, μεγεθύνεται η προβολή εκείνου που θίγεται από τη μέσω του διαδικτύου διάδοση συκοφαντικών, δυσφημιστικών ή εξυβριστικών ισχυρισμών (ΑΠ 576/2015 ΤΝΠ Νόμος, ΕφΑΘ 3071/2014 ΤΝΠ Νόμος). Ωστόσο δεν χωρεί ανάλογη εφαρμογή της παραγράφου 5 του άρθρου μόνου του ν. 1178/1981 σε περίπτωση διάδοσης προσβλητικών ισχυρισμών μέσω διαδικτύου. Και τούτο καθώς με την προσβολή που επέρχεται κατ' αυτόν τον τρόπο παρέχεται η δυνατότητα στον συντάκτη, όπως και σε οποιονδήποτε έχει πρόσβαση στο προσβλητικό δημοσίευμα, να προβεί στην αναδημοσίευση αυτού σε πλήθος ιστοσελίδων, με αποτέλεσμα την προσβολή του θιγόμενου, χωρίς να μπορεί

με ασφάλεια να γνωρίζει ο ίδιος (ο θιγόμενος), σε ποιες ιστοσελίδες έχει λάβει χώρα η αναδημοσίευση. Αυτό συμβαίνει διότι ο αριθμός των ιστοσελίδων είναι υπέρογκος και η εμβέλεια του διαδικτύου είναι πταγκόσμια, σε αντίθεση με τα ραδιοτηλεοπτικά κανάλια και τα έντυπα, που είναι ορισμένα κατ' αριθμό και σπανίως είναι προσιτά σε πρόσωπα εκτός της χώρας κυκλοφορίας και μετάδοσης αντίστοιχα αυτών. Συνοψίζοντας, εκ των πραγμάτων είναι ιδιαιτέρως δυσχερής ο εντοπισμός των ιστοσελίδων, μέσω των οποίων έχει λάβει χώρα η προσβολή με την ανάρτηση – αναδημοσίευση του εκάστοτε προσβλητικού δημοσιεύματος. Επομένως είναι αλυσιτελές να απαιτηθεί από τον θιγόμενο, κατ' ανάλογη εφαρμογή του άρθρου μόνου παρ. 5 ν. 1178/1981, πριν εγείρει αγωγή για ικανοποίηση ηθικής βλάβης, να ζητήσει εξωδίκως - από τον ιδιοκτήτη της ιστοσελίδας ή τον διαχειριστή του ιστολογίου ή τον δικαιούχο της ιστοσελίδας στο μέσο κοινωνικής δικτύωσης - έμπρακτη αποκατάσταση με δημοσίευση επανορθωτικού δημοσιεύματος.

Οι ενάγοντες εκθέτουν ότι, ο εναγόμενος στις 3-1-2017 ανήρτησε στον προσωπικό του λογαριασμό που διατηρεί σε μέσο κοινωνικής δικτύωσης τους αναφερόμενους στην αγωγή ισχυρισμούς, οι οποίοι είναι συκοφαντικοί και εξυβριστικοί για τους ίδιους. Ότι εξαιτίας των εν λόγω ισχυρισμών προσβλήθηκε η τιμή του δεύτερου ενάγοντος, καθώς και η φήμη της συνδικαλιστικής οργάνωσης που αυτός εκπροσωπεί, με αποτέλεσμα αμφότεροι να έχουν υποστεί ηθική βλάβη. Με βάση το ιστορικό αυτό οι ενάγοντες, αφού παραδεκτά με τις προτάσεις που κατέθεσαν έτρεψαν το υπ' αριθ. 1) κάτωθι αναφερόμενο αίτημα της αγωγής από καταψηφιστικό σε αναγνωριστικό, ζητούν: 1) Να αναγνωριστεί ότι ο εναγόμενος υποχρεούται να καταβάλει στον κάθε ενάγοντα ως χρηματική ικανοποίηση ηθικής βλάβης το ποσό των 100.000 ευρώ με τον νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής μέχρι την εξόφληση. 2) Να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να καταχωρήσει στον προσωπικό του λογαριασμό στο μέσο κοινωνικής δικτύωσης με τον διακριτικό τίτλο «facebook» (φέισμπουκ) περίληψη της παρούσας απόφασης, με την απειλή χρηματικής ποινής 1.000 ευρώ για κάθε ημέρα καθυστέρησης δημοσίευσης. 3) Να υποχρεωθεί ο εναγόμενος να παραλείπει στο μέλλον οποιαδήποτε προσβολή της προσωπικότητας των εναγόντων, με την απειλή χρηματικής ποινής 1.000 ευρώ για κάθε μελλοντική δημοσίευση. Επίσης ζητούν να κηρυχθεί η απόφαση προσωρινά εκτελεστή

και να καταδικαστεί ο εναγόμενος στα δικαστικά τους έξοδα. Η υπό κρίση αγωγή συζητήθηκε ήδη κατά τη δικάσιμο της 23-2-2017 ενώπιον του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, το οποίο με την υπ' αριθ. 10423/2017 απόφαση κρίθηκε καθ' ύλην αναρμόδιο και παρέπεμψε την υπόθεση προς εκδίκαση στο παρόν Δικαστήριο. Με αυτό το περιεχόμενο η αγωγή παραδεκτώς (χωρίς να χρειάζεται σύμφωνα με τα διαλαμβανόμενα στη μείζονα σκέψη της παρούσας να έχει προηγηθεί αποστολή εξώδικης όχλησης των εναγόντων προς τον εναγόμενο κατ' άρθρο μόνο παρ. 5 του ν. 1178/1981) και αρμοδίως καθ' ύλην και κατά τόπον (άρθρα 18 και 22 ΚΠολΔ) φέρεται προς συζήτηση ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών (άρθρο 614 ΚΠολΔ). Περαιτέρω είναι ορισμένη και νόμιμη κατά τα αναφερόμενα στη μείζονα σκέψη της παρούσας, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 57, 59, 299, 346, 914, 932 ΑΚ, 361, 362, 363 ΠΚ, 70 και 176 ΚΠολΔ, εκτός από: Α) το υπ' αριθ. 3) ως άνω αίτημα (υποχρέωσης παράλειψης προσβολής στο μέλλον) το οποίο είναι απορριπτέο ως αόριστο, καθώς δεν μνημονεύεται στην αγωγή επικείμενος κίνδυνος επανάληψης προσβολής της προσωπικότητας των εναγόντων και Β) το παρεπόμενο αίτημα κήρυξης της απόφασης προσωρινά εκτελεστής, το οποίο είναι απορριπτέο ως μη νόμιμο αναφορικά με το αναγνωριστικό αίτημα της αγωγής, διότι από τις δικαστικές αποφάσεις επιδεκτικές αναγκαστικής εκτέλεσης είναι όσες δέχονται κατ' ουσίαν καταψηφιστικό αίτημα και αναφορικά με το αίτημα δημοσίευσης της παρούσας απόφασης στον προσωπικό λογαριασμό του εναγομένου, διότι αποφάσεις που δέχονται κατ' ουσίαν αγωγές όπως η επίδικη δημοσίευση μετά την τελεσιδικία τους (άρθρο 6 περ ε' ν.1178/1981). Κατά συνέπεια η αγωγή πρέπει κατά το μέρος της που κρίθηκε ορισμένη και νόμιμη να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν.

Από την ένορκη κατάθεση του μάρτυρα απόδειξης που περιλαμβάνεται στα υπ' αριθ. 10423/2017 πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και από όλα τα έγγραφα που νόμιμα προσκομίζουν και επικαλούνται οι ενάγοντες, λαμβανόμενα υπόψη είτε ως αυτοτελή αποδεικτικά μέσα είτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων (άρθρα 339 και 395 ΚΠολΔ), αποδεικνύονται τα ακόλουθα: Η πρώτη των εναγόντων συνιστά δευτεροβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση (ομοσπονδία) που αριθμεί συνολικά

ως μέλη 250 πρωτοβάθμια εργασιακά σωματεία νοσοκομείων, προνοιακών ιδρυμάτων, κέντρων υγείας και ΕΚΑΒ, εκπροσωπεί δε περίπου 80.000 εργαζόμενους στον χώρο της Δημόσιας Υγείας. Περαιτέρω η ίδια είναι μέλος της ΑΔΕΔΥ και συμμετέχει στο δημοσιοϋπαλληλικό συνδικαλιστικό κίνημα. Αναφορικά με τον δεύτερο των εναγόντων, αυτός είναι πρόεδρος της πρώτης και εργαζόμενος στο Ψυχιατρικό Νοσοκομείο «Δρομοκαΐτειο». Ο δεύτερος των εναγόντων, υπό την ιδιότητά του ως προέδρου της πρώτης, καθώς και οι ιατροί Γιάννης Παπαδάτος και Μιχάλης Σαμαράκος, παραχώρησαν συνέντευξη (σχετικά με τα προβλήματα που μαστίζουν το Εθνικό Σύστημα Υγείας ιδίως τα τελευταία χρόνια της οικονομικής κρίσης), η οποία δημοσιεύθηκε στις 1-1-2017 στην ιστοσελίδα της αγγλόφωνης εφημερίδας «Guardian». Το εν λόγω δημοσίευμα έφερε τίτλο : «Ασθενείς που θα έπρεπε να ζήσουν, πεθαίνουν. Η κατάρρευση του ελληνικού συστήματος υγείας» και αμέσως πιο κάτω «Επτά χρόνια λιτότητας έχουν μετατρέψει τα νοσοκομεία σε ζώνες κινδύνου, λένε ιατροί με πολλούς να περιμένουν και χειρότερα». Το εν λόγω άρθρο ξεκινά με σχόλια ότι: «Πολλοί ιατροί και νοσοκόμοι στην Ελλάδα εργάζονται υπερωρίες για να κρατήσουν το σύστημα από το να βυθιστεί. Η άνοδος της θνητιμότητας, η αύξηση των θανατηφόρων μολύνσεων και οι μειώσεις του προσωπικού και του ιατρικού εξοπλισμού ακρωτηριάζουν το ελληνικό σύστημα υγείας, καθώς η επίμονη επιδίωξη λιτότητας στη χώρα σφυροκοπά τους πιο αδύναμους της κοινωνίας. Δεδομένα και ανέκδοτες ιστορίες, οι οποίες υποστηρίζονται από γιατρούς και τις συνδικαλιστικές οργανώσεις, υποδηλώνουν την πλέον χαοτική κατάσταση στην οποία βρίσκεται η Ευρωπαϊκή Ένωση εν μέσω κατάρρευσης της δημόσιας υγείας». Στη συνέχεια παρατίθεται δήλωση του δεύτερου ενάγοντος σύμφωνα με την οποία: «Στο όνομα δύσκολων δημοσιονομικών στόχων, άνθρωποι που διαφορετικά θα επιβίωναν, πεθαίνουν. Τα νοσοκομεία μας γίνονται ζώνες κινδύνου». Προς επίρρωση αυτής της δήλωσης αναφέρεται ότι: «Στοιχεία που πρόσφατα, ανακοίνωσε το Ευρωπαϊκό Κέντρο Πρόληψης και Ελέγχου Νόσων αποκάλυψαν πως περίπου το 10% των ασθενών στην Ελλάδα κινδύνευαν να αναπτύξουν πιθανώς θανατηφόρες νοσοκομειακές μολύνσεις, με περίπου 3,000 θανάτους να οφείλονται σε αυτές». Ακολούθως στο άρθρο αναφέρονται τα εξής: «Η συχνότητα εμφάνισης ήταν δραματικά υψηλότερη σε μονάδες εντατικής θεραπείας και στις πτέρυγες νεογνών, δήλωσε το σώμα. Παρά το

Σ ° φύλλο της υπ' αριθμ. 2441/2018 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(διαδικασία εκούσιας δικαιοδοσίας)

γεγονός πως τα στοιχεία αναφέρονταν σε επιδημίες μεταξύ του 2011 και του 2012 - τα τελευταία επίσημα νούμερα διαθέσιμα - ο Γιαννάκος δήλωσε πως το πρόβλημα έχει επιδεινωθεί. Όπως άλλοι νοσοκομειακοί υπάλληλοι που έχουν εργαστεί στο ελληνικό σύστημα υγείας από την ίδρυσή του το 1983, ο Πρόεδρος της Ομοσπονδίας ισχυρίστηκε πως το πρόβλημα έγκειται στην έλλειψη προσωπικού, στις ανεπαρκείς συνθήκες υγιεινής και στην έλλειψη καθαριστικών προϊόντων. Οι περικοπές είχαν επιδεινωθεί από την υπερβολική χρήση αντιβιοτικών, δήλωσε. "Για κάθε 40 ασθενείς υπάρχει ένας νοσοκόμος", δήλωσε, αναφέροντας την περίπτωση μίας κατά λοιπά υγιούς γυναίκας που πέθανε τον προηγούμενο μήνα, κατόπιν μίας επέμβασης ρουτίνας στο πόδι, σε δημόσιο νοσοκομείο στην Ζάκυνθο. "Οι περικοπές είναι τέτοιες που ακόμα και στις μονάδες εντατικής θεραπείας έχουμε χάσει 150 κρεβάτια. Συχνά, οι ασθενείς τοποθετούνται σε κρεβάτια που δεν έχουν απολυμανθεί. Το προσωπικό είναι τόσο καταπονημένο που δεν έχουν χρόνο να πλύνουν τα χέρια τους και συχνά δεν υπάρχει αντισηπτικό σαπούνι πουθενά". Κανένας άλλος τομέας δεν έχει επηρεαστεί στον ίδιο βαθμό από την οικονομική κρίση της Ελλάδας. Φουσκωμένο, σπάταλο και διεφθαρμένο, για πολλούς το ελληνικό σύστημα στην Ελλάδα ήταν ενδεικτικό όλων των προβλημάτων της χώρας και εξ αυτού του λόγου χρήζει μεταρρύθμισης. Αναγνωρίζοντας τις ελλείψεις, η κυβέρνηση ανακοίνωσε τον περασμένο μήνα, ότι σκόπευε να τοποθετήσει περισσότερους από 8.000 γιατρούς και νοσοκόμους το 2017. Από το 2009, τα κατά κεφαλήν έξοδα για τη δημόσια υγεία έχουν περικοπεί σχεδόν στο ένα τρίτο - περισσότερα από 5 δις λύρες (4,3 δις λύρες) - σύμφωνα με την Οργάνωση Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης. Από το 2014, τα δημόσια έξοδα έχουν πέσει στο 4.7% του ΑΕΠ, από το προ κρίσης υψηλό του 9.9%. Περισσότερο από 25.000 του προσωπικού έχουν απολυθεί, με τις προμήθειες τόσο σπάνιες που στα νοσοκομεία εξαντλούνται τα φάρμακα, τα γάντια, οι γάζες και τα σεντόνια. Στις αρχές Δεκεμβρίου ο Γιαννάκος, εμπειρικός νοσοκόμος, πρωτοστάτησε μίας πτορείας, η οποία ξεκίνησε στο μουντζουρωμένο κτίριο όπου στεγάζεται το Υπουργείο Υγείας και τελείωσε έξω από το νεοκλασικό γραφείο του Πρωθυπουργού, Αλέξη Τσίπρα, Στο υπουργείο, νοσοκομειακοί τεχνικοί ανήγειραν ένα τοίχο από τσιμεντόλιθους και από αυτό κρεμόταν ένα πανό με

τις λέξεις: "Το υπουργείο μετακόμισε στις Βρυξέλλες". Λίγες αναπτυγμένες δυτικές οικονομίες έχουν εφαρμόσει δημοσιονομικές προσαρμογές, στο βαθμό που το έκανε η Ελλάδα. Μέσα στα έξι χρόνια από όταν έλαβε το πρώτο από τα πακέτα διάσωσης για να αποφύγει τη χρεωκοπία, η χώρα έχει εφαρμόσει δρακόντεια μέτρα με αντάλλαγμα περισσότερα από 300 δις ευρώ σε δάνεια κατάστασης ανάγκης. Η απώλεια περισσότερου από 25% της εθνικής παραγωγής - και μίας κρίσης που έχει στρέψει περισσότερα άτομα προς το πρωτογενές σύστημα υγείας - έχει αναμίξει τα διαβρωτικά αποτελέσματα των περικοπών, που στην περίπτωση των δημοσίων νοσοκομείων συχνά είναι τόσο άνευ διακρίσεων, όσο και βαθιά. Η πίεση για να φτάσουν στους επιβαλλόμενους από τους δανειστές οικονομικούς στόχους σημαίνει όπως το 2016 μόνο, τα έξιδα στον τομέα έχουν μειωθεί κατά 350 εκατομμύρια ευρώ υπό την επιστασία του Σύριζα, την αριστερή παράταξη που κάποτε χλεύαζε τα μέτρα λιτότητας, δήλωσε ο Γιαννάκος, επικαλούμενος τα λεγόμενα κυβερνητικών προσωπικοτήτων. Περισσότεροι από 2,5 εκατομμύρια Έλληνες έχουν μείνει χωρίς ιατροφαρμακευτική κάλυψη. Οι περικοπές στα ανταλλακτικά είναι τέτοιες που τα ακτινολογικά μηχανήματα και εκλεπτυσμένα διαγνωστικά μηχανήματα έχουν αρχίσει να είναι ελαττωματικά. Οι βασικές αιματολογικές εξετάσεις δεν διενεργούνται πλέον στα περισσότερα νοσοκομεία επειδή οι δαπάνες για τα εργαστήρια έχουν περικοπεί. Οι περικοπές των αποδοχών έχουν χειροτερέψει το χαμηλό ηθικό». Το άρθρο συνεχίζει με συναφείς δηλώσεις των ιατρών Γιάννη Παπαδάτου και Μιχάλη Σαμαράκου, καθώς και σχόλια. Όσον αφορά τον εναγόμενο, αυτός είναι βουλευτής Χανίων και από τον Σεπτέμβριο του έτους 2015 έως σήμερα διατελεί Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας. Ο τελευταίος στις 3-1-2017, με αφορμή το ανωτέρω δημοσίευμα, ανήρτησε στο μέσο κοινωνικής δικτύωσης με τον διακριτικό τίτλο «facebook», στον προσωπικό του λογαριασμό τον οποία διατηρεί ελεύθερα επισκέψιμο στον οποιονδήποτε χρήστη του διαδικτύου, το εξής σχόλιο αναφορικά με τους ενάγοντες: «Πρόεδρε της ΠΟΕΔΗΝ, όχι στο Guardian, αλλά στους New York Times να δώσεις συνέντευξη με αισχρά ψέματα και στοιχεία του 2012 (τότε ντε που προσκύναγες το Βενιζέλο και έγλειφες τον Άδωνι) συκοφαντώντας τη χώρα σου και την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ που σας έκοψε τη μάσα και τις εξυπηρετήσεις, ΚΑΤΑΛΑΒΕ ΤΟ: -Δεν σε πιστεύει κανείς πια από τους

εργαζόμενους των νοσοκομείων, παρά μόνο το παρεάκι σου -αποδεικνύεις ότι είσαι το ίδιο ξεφτίλας με τον Γιωργάκη που για να φέρει εδώ το Δ.Ν.Τ. έβριζε τη χώρα που ήταν πρωθυπουργός -δείχνει τον πανικό που έχει πιάσει και σένα που σε λίγο καιρό δε θα είσαι πια πρόεδρος της ΠΟΕΔΗΝ (και τότε τι θα κάνεις στη ζωή σου;;) αλλά και τα ΜΜΕ που αναπαράγουν την εμετική σου συνέντευξη γιατί τους κόψαμε τη διαφημιστική δαπάνη από Κεελπνο και την "αέρα" δανειοδότηση απ' τις τράπεζες και δεν βγαίνουν πια . ΠΑΡΤΕ ΤΟ ΧΑΜΠΑΡΙ : έκλεισε ο κύκλος σας, η θέση σας είναι στα σκουπίδια της ιστορίας, ότι γκρέμισαν οι προηγούμενοι, με σένα και την παρέα σου να τους κρατάς φανάρι και να τους λιβανίζεις, ΕΜΕΙΣ ΤΟ ΦΤΙΑΧΝΟΥΜΕ, χωρίς εσάς, ΆΛΛΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΣΤΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΥΓΕΙΑ». Ο εναγόμενος με την ανωτέρω ανάρτηση απηύθυνε στον δεύτερο ενάγοντα τις ύβρεις «ξεφτίλας» που «η θέση του είναι στα σκουπίδια της ιστορίας» (εννοώντας άνθρωπο που έχει χάσει ολοκληρωτικά το κύρος και την αξιοπρέπειά του) και «αισχρός ψεύτης», που παραχώρησε «εμετική συνέντευξη» στην εφημερίδα Guardian. Επίσης ισχυρίστηκε γι' αυτόν ότι το έτος 2012 «έγλυφε» και «προσκυνούσε» πολιτικούς της Χώρας και μάλιστα διαφορετικών κυβερνήσεων (δηλαδή είναι δουλοπρεπής και καιροσκόπος), ότι συμμετείχε σε «μάσα» και επεδίωκε «εξυπηρετήσεις» (δηλαδή είναι διαπλεκόμενος και αντλούσε παράνομα οφέλη, με υπαινιγμό ότι μετερχόταν ανέντιμες μεθόδους και εκμεταλλευόταν τη συνδικαλιστική θέση που κατέχει για να αντλεί προσωπικά οφέλη), ότι επειδή η Κυβέρνηση του στέρησε τη δυνατότητα «μάσας» και «εξυπηρετήσεων» τη συκοφάντησε – όπως και τη Χώρα – παραχωρώντας την προαναφερθείσα συνέντευξη (δηλαδή είναι καιροσκόπος και ανθέλληνας) και ότι «δεν τον πιστεύει κανείς πια από τους εργαζόμενους των νοσοκομείων, παρά μόνο το παρεάκι του» (δηλαδή είναι αναξιόπιστος ως συνδικαλιστικός εκπρόσωπος των εργαζομένων στα Νοσοκομεία και διαπλεκόμενος). Ακόμα ο εναγόμενος ισχυρίζεται για τον δεύτερο ενάγοντα - εργαζόμενο ως νοσηλευτή στο Ψυχιατρικό Νοσοκομείο «Δρομοκαΐτειο» - ότι είναι ανεπάγγελτος και «πανικοβλήθηκε» στην ιδέα πως δεν θα ξαναεκλεγεί πρόεδρος της ΠΟΕΔΗΝ, καθώς και ότι «λιβάνιζε» και «κρατούσε το φανάρι» (δηλαδή ενίσχυε) προηγούμενες κυβερνήσεις που «γκρέμιζαν» (δηλαδή αποδομούσαν) τον

τομέα της Δημόσιας Υγείας. Συνοψίζοντας, οι προαναφερθέντες ισχυρίσμοι και οι ύβρεις που διατύπωσε ο εναγόμενος αναφορικά με το πρόσωπο του δεύτερου ενάγοντος μέσω της ως άνω δημοσίευσης στον προσωπικό του λογαριασμό στο μέσο κοινωνικής δικτύωσης «facebook» (φέισμπουκ) περιέχουν αμφισβήτηση της ηθικής, κοινωνικής και επαγγελματικής αξίας του προσώπου του ενάγοντος και καταφρόνηση γι' αυτόν. Ειδικότερα ο εναγόμενος, εκτός του ότι εξύβρισε τον δεύτερο ενάγοντα, τον παρουσίασε, ενώπιον όσων ανέγνωσαν την ανωτέρω ανάρτησή του με τους επίδικους ισχυρίσμούς, ως άνθρωπο χωρίς αξιοπρέπεια, δουλοπρεπή, καιροσκόπο, ανθέλληνα, αναξιόπιστο ως συνδικαλιστή και διαπλεκόμενο. Ο εναγόμενος εξυβρίζοντας τον δεύτερο ενάγοντα και ισχυρίζομενος τα ανωτέρω γεγονότα, που είναι δυσφημιστικά, προσέβαλε με πρόθεση την προσωπικότητα και ιδίως την τιμή του ενάγοντος. Περαιτέρω, με δεδομένο ότι ο εναγόμενος αναφέρεται με τους ως άνω προσβλητικούς χαρακτηρισμούς στον δεύτερο ενάγοντα υπό την ιδιότητα αυτού ως προέδρου της πρώτης ενάγουσας (βλ. πρώτες λέξεις ανάρτησης, όπου τον προσφωνεί «πρόεδρο της ΠΟΕΔΗΝ»),

προσέβαλε άμεσα και τη φήμη του ενάγοντος νομικού προσώπου. Και τούτο καθώς το παρουσίασε ενώπιον τρίτων ως Ομοσπονδία που την εκπροσωπεί ο δεύτερος ενάγων, ο οποίος φέρει κατά τον εναγόμενο τα ανωτέρω γνωρίσματα (καιροσκόπος, διαπλεκόμενος, αναξιοπρεπής κλπ), προκαλώντας ιδίως τον κίνδυνο να τρωθεί το έρεισμα της Ομοσπονδίας στην κοινωνία. Οι ανωτέρω δυσφημιστικοί ισχυρίσμοι του εναγομένου για τους ενάγοντες ήταν εν γνώσει του ψευδείς και εξωτερικεύθηκαν με πρόθεση να προσβάλλει τους ενάγοντες. Το ψεύδος αποδεικνύεται ιδίως από το ίδιο το περιεχόμενο της συνέντευξης του δευτέρου ενάγοντος, ο οποίος ουδέν ψευδές ή υβριστικό για την Κυβέρνηση και τη Χώρα έχει δηλώσει. Άλλωστε ούτε ο εναγόμενος ισχυρίζεται ότι ο δεύτερος ενάγων περιέλαβε στη συνέντευξή του συγκεκριμένο ψεύδος ή ύβρη για την Κυβέρνηση και τη Χώρα. Περαιτέρω το ψευδές των ανωτέρω ισχυρισμών του εναγομένου αποδεικνύεται επίσης από την ένορκη κατάθεση του μάρτυρα απόδειξης, ο οποίος τυγχάνει προκάτοχος του δεύτερου ενάγοντος στην προεδρία της Ομοσπονδίας (βλ. υπ' αριθ. 10423/2017 πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών). Ειδικότερα ο μάρτυρας απόδειξης κατηγορηματικά κατέθεσε ότι όσα περιέλαβε ο δεύτερος ενάγων στη

συνέντευξη του ήταν αληθή, ουδέποτε υπήρξε διαπλεκόμενος με πολιτικούς προηγούμενων - από την παρούσα - κυβερνήσεων, ούτε άντλησε οποιοδήποτε όφελος από τη θέση του ως συνδικαλιστή. Για την δε αποφυγή από τον εναγόμενο των ανωτέρω ισχυρισμών αρκούσε η μέση λογική και η τήρηση της δέουσας κοινωνικής συμπεριφοράς και ευπρέπειας. Εξάλλου, δεδομένου ότι ο εναγόμενος έχει σκόπιμα καταστήσει τον προσωπικό λογαριασμό του στο «facebook» (φέισμπουκ) ελεύθερα προσβάσιμο σε κάθε ενδιαφερόμενο, διότι μέσω του λογαριασμού του εκφράζει δημόσια τις θέσεις του για όποιο ζήτημα επιθυμεί και συνεκτιμώμενου ότι ο ίδιος είναι σημαίνον πρόσωπο της πολιτικής ζωής της Χώρας, με τους πολίτες να ενδιαφέρονται για τις θέσεις του, κρίνεται ότι οι σε βάρος των εναγόντων προσβολές έγιναν γνωστές σε μεγάλο αριθμό προσώπων. Συνοψίζοντας, ο δεύτερος ενάγων υπέστη ηθική βλάβη και το ενάγοντα πρόσωπο υπέστη προσβολή στη φήμη του, εξαιτίας της προσβολής της προσωπικότητας αυτών από τον εναγόμενο. Ενόψει της φύσης της πράξης του εναγομένου που συνιστά έναντι του δεύτερου ενάγοντος το ποινικό αδίκημα της συκοφαντικής δυσφήμησης, της έντασης της προσβολής της προσωπικότητας των εναγόντων μέσω ιστοσελίδας πανελλήνιας εμβέλειας με τον εναγόμενο - δικαιούχο να είναι σημαίνον πρόσωπο της πολιτικής, καθώς και της οικονομικής κατάστασης των διαδίκων, κρίνεται ότι πρέπει να επιδικαστεί ως χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη που υπέστη ο δεύτερος ενάγων το εύλογο ποσό των 20.000 ευρώ και για την προσβολή στη φήμη που υπέστη το ενάγοντα ποινικό πρόσωπο το εύλογο ποσό των 5.000 ευρώ. Κατόπιν των ανωτέρω η κρινόμενη αγωγή πρέπει να γίνει κατά τα λοιπά εν μέρει δεκτή ως ουσιαστικά βάσιμη και να αναγνωριστεί ότι ο εναγόμενος υποχρεούται να καταβάλει στην πρώτη ενάγουσα το ποσό των 5.000 ευρώ και στον δεύτερο ενάγοντα το ποσό των 20.000 ευρώ, αμφότερα τα πισά με τον νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής μέχρι την εξόφληση. Επίσης προς άρση της επίδικης προσβολής πρέπει να δημοσιευθεί περίληψη της παρούσας απόφασης στον προσωπικό λογαριασμό του εναγομένου στο μέσο κοινωνικής δικτύωσης «facebook» (φέισμπουκ), με την απειλή χρηματικής ποινής χιλίων ευρώ (1.000 €) για κάθε ημέρα καθυστέρησης της δημοσίευσης, κατά τα αναφερόμενα στο διατακτικό της παρούσας. Τέλος ο εναγόμενος

πρέπει λόγω της ήττας του και ανάλογα με την έκταση αυτής να καταδικαστεί σε μέρος των δικαστικών εξόδων των εναγόντων (άρθρα 178 παρ. 1 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ), όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην του εναγομένου.

ΟΡΙΖΕΙ το παράβολο ανακοπής ερημοδικίας στο ποσό των διακοσίων πενήντα ευρώ (250 €).

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ ότι έκρινε απορριπτέο.

ΔΕΧΕΤΑΙ εν μέρει την αγωγή.

ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ ότι ο εναγόμενος υποχρεούται να καταβάλει στην πρώτη ενάγουσα το ποσό των πέντε χιλιάδων ευρώ (5.000 €) και στον δεύτερο ενάγοντα το ποσό των είκοσι χιλιάδων ευρώ (20.000 €), αμφότερα τα ποσά με τον νόμιμο τόκο από την επομένη της επίδοσης της αγωγής μέχρι την εξόφληση.

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον εναγόμενο εντός δεκαπέντε ημερών από την επίδοση της παρούσας απόφασης και αφότου αυτή καταστεί τελεσίδικη, να δημοσιεύσει στον προσωπικό του λογαριασμό στο μέσο κοινωνικής δικτύωσης με τον διακριτικό τίτλο «facebook» (φέισμπουκ), περίληψη της παρούσας απόφασης με το εξής περιεχόμενο: «Το Πολυμελές Πρωτοδικείο Αθηνών με την υπ' αριθ. 2447/2018 απόφαση αυτού, η οποία δημοσιεύθηκε στις 29-6-2018, έκρινε ότι είναι εξυβριστικές για τον ενάγοντα Μιχαήλ Γιαννάκο του Χρήστου οι εξής φράσεις : «ξεφτίλας», «η θέση του είναι στα σκουπίδια της ιστορίας», «αισχρός ψεύτης», παραχώρησε «εμετική συνέντευξη». Επίσης το Δικαστήριο με την ίδια ως άνω απόφαση έκρινε ότι είναι συκοφαντικά για τους ενάγοντες, Δευτεροβάθμια Συνδικαλιστική Οργάνωση με την επωνυμία «Πανελλήνια Ομοσπονδία Εργαζομένων Δημοσίων Νοσοκομείων (Π.Ο.Ε.ΔΗ.Ν.)» και Μιχαήλ Γιαννάκο του Χρήστου οι εξής φράσεις : «το 2012 (τότε ντε που προσκύναγες το Βενιζέλο και έγλειφες τον Άδωνι), συκοφαντώντας τη χώρα σου και την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ που σας έκοψε τη μάσα και τις εξυπηρετήσεις», «δεν σε πιστεύει κανείς πια από τους εργαζόμενους των νοσοκομείων, παρά μόνο το παρεάκι σου», «αποδεικνύεις ότι είσαι το ίδιο ξεφτίλας με τον Γιωργάκη που για να φέρει εδώ το Δ.Ν.Τ.

8^ο φύλλο της υπ' αριθ. 2447/2018 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
(διαδικασία εκούσιας δικαιοδοσίας)

έβριζε τη χώρα που ήταν πρωθυπουργός», «δείχνει τον πανικό που έχει πιάσει και σένα που σε λίγο καιρό δε θα είσαι πια πρόεδρος της ΠΟΕΔΗΝ (και τότε τι θα κάνεις στη ζωή σου;)» και «ότι γκρέμισαν οι προηγούμενοι, με σένα και την παρέα σου να τους κρατάς φανάρι και να τους λιβανιζείς». Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης του εναγομένου με την υποχρέωση που ορίζεται στη διάταξη αυτή, καθορίζεται χρηματική ποινή χιλίων ευρώ (1.000 €) για κάθε ημέρα καθυστέρησης συμμόρφωσης.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ σε βάρος του εναγομένου μέρος των δικαστικών εξόδων των εναγόντων, ποσού οκτακοσίων ευρώ (800 €).

ΚΡΙΘΗΚΕ και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 21-6-2018.

ΦΕΩΡΩΝΗΚΕ
Ο ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, χωρίς την παρουσία των εναγόντων και της πληρεξουσίας δικηγόρου τους, στην Αθήνα στις 29-6-2018.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
το οποίο θεωρήθηκε για τη νόμιμη
σύμβαση και έκβεβι θεού κατά τη
σειρά της περιγγείως

ΑΘΗΝΑΙ / 24/6/2018

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ

